

[Jensen-Broby.]

dan, at det private haandværksmæssige Byggeri ikke har kunnet deltage og ikke vil kunne nyde nævneværdig godt af denne Lov.

Jeg vil gerne sige til den højtærede Indenrigsminister, at jeg tror ikke, det Lovforslag, vi nu behandler, vil kunne faa Byggeriet i Gang. Ministeren pegede paa og glædede sig over, at der var kommet Gang i Byggeriet i Fjor, og han tillagde Loven en ret stor Betydning i den Henseende. Jeg tror, at naar vi fik saa god en Byggesæson i Fjor, var det ikke paa Grund af denne Lov, men fordi det private Byggeri virkelig kunde komme til at tage fat, fordi det havde Muligheder for at komme i Gang og navnlig havde Muligheder for at faa Ejendommene prioriteret. Nu er det slaet ud, og nu er Vanskelighederne der, og selv om jeg anerkender, hvad jeg sagde allerede i mine første Bemærkninger, at dette Lovforslag er et Fremskridt, et lille Skridt paa Vejen, saa tror jeg ikke, det vil formaa at faa Byggeriet til at blomstre i den kommende Sæson. Jeg tror tværtimod, vi vil komme til at opleve, at der bliver meget lidt Byggeri og en meget stor Ledighed inden for Byggefagene.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Over for det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobys sidste Bemærkninger vil jeg gerne sige, at Forholdet mellem Boligforeningsbyggeri og privat Byggeri har vi saa ofte drøftet; det er jo to forskellige Former for Tilvejebringelse af Boliger. Med Hensyn til Boligforeninger er det givet, at hvis der opstaar en Fordel af den ene eller den anden Art, sker der et af to: enten kommer denne Fordel Lejerne til gode, eller ogsaa opspares den, saaledes at den senere anvendes til nyt Byggeri. Det samme kan selvfølgelig ikke sikres med Hensyn til det private Byggeri, og derfor maa det støttes paa en noget anden Maade; men det private Byggeri er nu stillet saadan efter dette Lovforslag, at det kan bygge med statsgaranterede Tredieprioriteter op til 80 pCt. og sælge af Ejendommene, lige saa meget man vil. Man kan slet ikke sige, at denne Lov ingen Betydning har for Haandværksmestrene. Jeg har oplyst, at i den korte Tid, Loven har været gældende, er der i Henhold til den opført 1 400 Lejligheder i Parcelbebyggelse. Men der er vist ingen Grund til at uddybe de forskellige Anskuelser, her kan være. Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby har i øvrigt stemt for det alt sammen i 1938, og jeg haaber, at vi ogsaa her kan enes om en Formulering.

Til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby

vil jeg blot sige, at jeg takker for det ærede Medlems venlige Ord. Det ærede Medlem sagde jo, at alt det, han ønskede paa dette Omraade, blev efterhaanden opfyldt, og det er maaske ikke helt urigtigt. Det ærede Medlem har sikkert større Evne end jeg til at se de store Syner, og jeg ser det ogsaa som en af mine Opgaver at virkeliggøre saa stor en Del af saadanne store Syner, som det nu er muligt. Men een Ting med Hensyn til Realiteten vil jeg dog gerne sige. Det ærede Medlem henviser til, at nu gaar vi med til den Skattefritagelse, som det ærede Medlem dengang mente det var rigtigt at gennemføre. Men det ærede Medlem vil lægge Mærke til, at det, der er sket, er det rigtige, at Skattefritagelse sættes ind paa det Tidspunkt, hvor Byggeriet bliver dyrt, det Byggeri, som skal konkurrere med de Bygninger, der er opført i Løbet af de sidste to Aar med et lavere Prisniveau. Det er det rigtige Ræsonnement, det er det rigtige, der paa dette Omraade sker. Det kommer alt sammen paa det Tidspunkt, hvor det er rigtigt.

Valdemar Sørensen: Maa jeg takke den højtærede Indenrigsminister for Oplysningerne om Materialespørgsmaalet. Det er i hvert Fald for mit Vedkommende i høj Grad beroligende at høre, at vi kan vente en Urdedning af dette vigtige Forhold i Udvalget.

Hvad jeg i øvrigt har at sige, knytter sig nærmest til den Bemærkning, det ærede Medlem Hr. Skjerbæk gjorde, da det ærede Medlem henviste til det Afsnit i Loven, der hedder Laan til Forsamlingshuse, men hvor § 13 inden for den samme Ramme giver Adgang til at yde Laan til Opførelse af Hus-holdningsskoler, Undervisningskøkkener, Opdragelseshjem og lignende Forsorgsanstalter. Jeg antager, det er det sidste, der i saa høj Grad har det ærede Medlems Interesse, og jeg erkender, at jeg deler denne Interesse, endda i saa høj Grad, at jeg allerede sidste Gang var inde paa, om det ikke var formaalstjenligt at udvide Loven noget paa det Punkt. Der er jo ingen Tvivl om — og det havde jeg allerede tidligere faktiske Beviser for —, at der er Organisationer af faglig og anden Art her i Samfundet med opsparede Midler, som de gerne vil sætte ind i Byggeriet, hvor det paa en eller anden Maade kan komme deres Medlemmer til gode efter det Formaal, deres Byggeri tilsigter. Jeg tænker paa saadan noget som en Organisation, hvis Medlemmer f. Eks. er beskæftigede i et Fag, som medfører stor Fare for Silikose. Hvis en saadan Organisation ønsker at bygge en Stiftelse eller et Hjem for sine tidligt ud-